

عنوان مقاله:

نگرشی بر مدیریت و برنامه ریزی فنون آبیاری در خوزستان باستان

محل انتشار:

دومین همایش ملی مدیریت شبکه های آبیاری و زهکشی (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمد تولائی نژاد - کارشناس ارشد حفاظت و بهره برداری منابع آب، سازمان آب و برق خوزستان

فتح الله دهکردی - معاونت حفاظت و بهره برداری منابع آب

غلامحسین محمد پور زنگنه - کارشناس حفاظت و بهره برداری منابع آب، سازمان آب و برق خوزستان

خلاصه مقاله:

همانگونه که مورخان نوشته اند، مهمترین نقاط تمدن ایران باستان در جنوب (استان فارس) و جنوب غرب (استان خوزستان)، متمرکز بوده است. در جنوب ایران سدهای چندی از قدیم وجود داشته و هنوز هم وجود دارد، که در اهمیت آنها برای آبادانی و عمران منطقه جنوب تردیدی نیست، در حالی که رودخانه های واقع در جنوب دارای آبدهی متوسطی هستند. رودخانه کارون از قدیم بزرگترین رودخانه ایران بشمار رفته و می رود. در کنار این رودخانه بقایای آثار تمدن ایران باستان بوفور مشاهده می شود. خوزستان در قدیم انبار غله و سرزمین نیشکر بوده و شهرت جهانی داشته است. گرچه بر اثر ایجاد سدهای جدید و تسطیح زمینها و مزارع و کانال کشیهای مدرن امروزی شاید تعدادی از آثار نهرهای قدیمی از بین رفته باشد، ولی هنوز هم در این استان نهرهای قدیمی فراوانی وجود دارد، که نشانه عظمت و اهمیت استان خوزستان می باشد و بعضی از آنها حتی در عصر فعلی نیز مورد استفاده و بهره برداری قرار دارند. لذا در این مطالعه سعی خواهد شد، مطالبی پیرامون مهار کردن رودخانه ها و طرز تقسیم و استفاده از نیروی آب در خوزستان باستان، مورد بحث و بررسی قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

فنون آبیاری، نیروی آب، مهار رودخانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/60360>

